wähhemaſt ölledega keik kehha ärutud ſama ja puhtad pöhhud al ollema.

Mönned märiwad paljo ülgeraswaga, mis ka kärna peab kautama.

Kui loom middagi jalla ſiſſe astunud.

On loom mönda naela, pinda, terrawat kiwwi, klaſi-kildo ehk muud ſelleſarnaſt terrawat asja jalla ſiſſe astunud, ſiis peab ſedda esmalt tasſakeste wäljawötma ja ſiis wina, ehk weel parrem tärpentini ölli hawa ſiſſe wallama, ja jalga nartſoga kinniſiddama, et mulda egga muud prüggi ſiſſe ei lähhä. — On üks aſſi jubba kauem ſees olnud, et mädda nähhä on, ſiis tulleb ſedda enne holega wälja piggistada ja pärraſt tärpentini ölli ſiſſe wallada, ehk ka pakſo tärpentini hawa ſiſſe panna, mis rutto parrandab. — Kui hobbuſed, weiſed ja lambad middagi kabja ehk ſörgade ſiſſe on astunud, ſiis peab kabja ehk ſörg ümbert haiget kohta noaga öiete ohhukeſte wäljaleigatud ehk kui jubba lahti on lönud, üsna ärraleigatud ſama.

Hobbuste kanged jallad.

Kui hobbuſe jallad paistetand ja kanged on, ſiis peab neid iggapääw ſebi ja leige wina ehk ädikaga peſſema, mis lähbi paiste ja tuimus jalge ſeeſt kaub. Agga perremees ei pea mitte ärratüddima ſedda mitto päwa järrestiko tehha. Ni kaua kui jalge kanguſt ja paiſtuſt weel tunda on, ei tohhi need hobbuſed mitte muido, kui agga jalg jallalt tõle prugitud ſada.

Jutto jätkud.

Ämma eided ja küpſe kalid.

Üks aus ämma-eit, kes omma önſa mehhe pükſid olli jalgas kannud, ja nüüd omma wäimehhele niſamma tahtis abbiks olla, kaebas omma naabri eidele, et temma kölwato